

[Rytter.]

Familietragedie, den højtærede Minister skulde bestemme det. Da jeg saa dette i Lovforslaget, faldt mine Indtryk af de Familietragedier, som den højtærede Minister beskrev, noget ned. Nu er den højtærede Minister heldigvis, tvunget af Omstændighederne, gaaet med til den ene Ændring, antagelig tilskyndet dertil med stor Styrke af Udvalgets højtærede Formand og øvrige Medlemmer, for vi var jo enige om, at det kunde ikke gaa, at de private ikke skulde have noget at sige. Men det nytter ikke, at den højtærede Minister taler om Tragedier, naar han i samme Aandedrag siger, at Parterne, som er Genstand for saadanne Tragedier, har ingenting at skulle have sagt. Naar de faar noget at sige for Fremtiden, skyldes det Mindretallets energiske Holdning.

Justitsministeren (Steincke): Jeg tror ikke, det vil vække nogen særlig Interesse i Retslægeraadet at erfare, i hvilket Omfang det ærede 13de landstingsvalgte Medlem (Rytter) har Tillid eller Mistillid til Retslægeraadet. Det er heller ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er for mig, at det er aldeles utænkeligt, at Retslægeraadet efter dets Sammensætning og efter dets videnskabelige Kvalifikationer skulde have nogen som helst Interesse i at efterabe et eller andet Lands Lovgivning. Derfor fortjener hverken Regering eller Retslægeraad nogen Art af Mistillid eller Mistænkeliggørelse i Retning af, at det skulde være, fordi man har gennemført de og de Regler i Tyskland, at man ønsker ogsaa at gennemføre dem her i Landet.

Den længere Udvikling om Indtrykket af Familietragedierne, der faldt ned, skal jeg i og for sig skænke det ærede Medlem. Han ved lige saa godt som jeg, at der foreligger saadanne Tragedier, og at det muligvis vil være en stor Fordel at kunne forhindre disse Ægteskaber. Det har vi ikke haft Mulighed for hidtil, nu faar vi det, og uanset i hvor mange Tilfælde Bestemmelsen herom kan anvendes eller ej, vil det i visse Kredse utvivlsomt vinde absolut Tilslutning, at man kan nedlægge Forbud imod eller forhindre enkelte af disse Ægteskaber. Det ærede Medlem bli-

ver ved i den Retning at lade, som om han havde udført en mægtig Heltegerning ved at faa fremskaffet Ændringsforslag Nr. 5. Da jeg selv har stillet det, saa snart der overhovedet fremkom noget Ønske herom i Udvalget, har hans overbevisende Evner altsaa ikke været særlig nødvendige i saa Henseende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 38 Stemmer mod 31.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 38 Stemmer mod 31.

§§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

forkastedes med 38 Stemmer mod 32.

§ 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 4

vedtoges med 38 Stemmer mod 32.

Ændringsforslag Nr. 5, § 5, saaledes ændret, og §§ 6—7 samt *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 724).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.